

សៀវភៅដានីយ៍លៃ — លខេចិតសិបបុរា

ភាពសុរេបគុណខាងទំនាយៈ ពីសាររបស់អសោយ
ដល់ការបរិកសមុដងៃនៃសម័យបច្ចុប្បន្ន

Jeff Pippenger
2024-02-08

នៃពេលអសោយបង្ហាញសារដល់តំណាងដោយហុកសិបបុរាវន្ត (ជំពូកបុរាវិរ ខបុរាវិរ)
ដល់មជ្ជិកនាំអាក្រក់នៃក្រុងយប្បសាឡិម គាត់បានធុរវិជ្ជាចុះនោះនៅក្នុង
«វាលរបស់អុនកបោកសមុល្យក្របំពាក់» និង «ចុងបំពង់ទឹកនៃស្រះខាងលើ» ក្នុងឆ្នាំ
742 មុន គ.ស.។ ឆ្នាំ 742 មុន គ.ស. តំណាងឲ្យឆ្នាំ 1863
ពីព្រោះព្រះយស្មើតែងតែបង្ហាញទីបញ្ចប់ដោយការចាប់ផ្តើម។
ហើយការបោះបង្គោលឆ្នាំ 1863 ក៏តំណាងឲ្យច្បាប់ចុងអាទិត្យនៃសហរដ្ឋអាមេរិកដែរ
ពីព្រោះព្រះយស្មើតែងតែបង្ហាញទីបញ្ចប់នៃអ្វីមួយដោយការចាប់ផ្តើមនៃអ្វីមួយ។
ឆ្នាំ 1863
គឺជាការចាប់ផ្តើមនៃក្រុមជំនុំអាជ្ញាធរស្ថិតនៅសេដ្ឋកិច្ចបញ្ជីតាមផ្លូវច្បាប់
ហើយក្រុមជំនុំនោះត្រូវបានទុកឲ្យស្ថិតនៅក្នុងរឿងនេះ «ការព្យួរជួយដីយ៉ាងធំ»
នៃច្បាប់ចុងអាទិត្យ។
តើសាជីវកម្មមួយដែលត្រូវបានគ្រប់គ្រងតាមផ្លូវច្បាប់ដោយរដ្ឋ
(មិនមែនបញ្ចូលសក្តានុ គឺព្រះវិហារគ្រប់គ្រងរដ្ឋបទ)
អាចបន្តគាំទ្រចុងសែប្រាំទីបុរាវិរបានយ៉ាងដូចម្តេច នៅពេលដែលរដ្ឋាភិបាលដល់នៃ
នោះកំពុងហាមឃាត់តាមផ្លូវច្បាប់មិនឲ្យយប្បសាឡិមដល់ក្នុងទីបុរាវិរ?

នេះដើម និងនេះចុងបញ្ចប់នៃព្រះរាជកិច្ចរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ទ្រង់បានសម្ភាសព្រះវិហារ។
ក្នុងការសម្ភាសព្រះវិហារលើកដំបូង ព្រះគ្រីស្ទបានបញ្ជាក់ថា
មជ្ជិកនាំទាំងឡាយបានធុរវិជ្ជា «ដំណាក់នៃព្រះរូបិតាទ្រង់» ឲ្យទៅជាងចោរ
ប៉ុន្តែនៅក្នុងការសម្ភាសព្រះវិហារលើកចុងក្រោយ ទ្រង់បានបញ្ជាក់ថា
«ដំណាក់របស់ពួកគេ» ត្រូវបានទុកឲ្យពួកគេស្មោះត្រង់។
អ៊ីស្រាអែលបុរាណជាតំបន់បង្ហាញអ៊ីស្រាអែលសម័យទំនើប។ ទ្រង់បានស្តាប់នា
និងសម្ភាសព្រះវិហារមីឡូលីតនេះដើមកំណើតនៃអាដរនៃទីសីម
ប៉ុន្តែនៅក្នុងការសម្ភាសចុងក្រោយ
គឺការសម្ភាសនៃស្ថានភាពនៃប្អូនមីនប្អូនពាន់នាក់
នោះអាដរនៃទីសីមឡើងវិញត្រូវបានខ្ចាត់ចេញពីព្រះឱស្សរបស់ទ្រង់ ហើយ
«ដំណាក់របស់ពួកគេ» ក៏ត្រូវបានទុកឲ្យស្ថិតនៅផងដែរ។

អសោយស្ថិតនៅក្នុងវាលរបស់អុនកបោកសមុល្យក្របំពាក់
នៃពេលដែលលោកបុរាណមុខនឹងស្ថិតចេញពីអាហារ។
វាលរបស់អុនកបោកសមុល្យក្របំពាក់នេះតំណាងឲ្យការសម្ភាសបរិសុទ្ធ
ដល់ត្រូវបានសម្រេចដោយទូតនៃសេចក្តីសញ្ញា
ដល់ស្តាប់តម្រាងមកកាន់ព្រះវិហាររបស់ទ្រង់ ហើយសម្ភាសពួកគេច្បាប់របស់លើ
ដូចជាដោយ «សាប៊ីរបស់អុនកបោកសមុល្យក្របំពាក់»។ ការសម្ភាសបរិសុទ្ធនេះ
ត្រូវបានសម្រេចនេះដើមកំណើតនៃចេលនាអាដរនៃទីសុទ្ធ

ហើយវាក៏គួរឲ្យមានសម្រេចមុនដទៃទៀតនៃចុងបញ្ចប់ផងដែរ។

មើល ឧញ្ញនឹងចាត់ទុករបស់ឧញ្ញឲ្យទៅ ហើយគាត់នឹងរៀបចំផ្សេងទៀតមុខឧញ្ញ។
រីឯព្រះអម្ចាស់ ដល់អ្នករាល់គ្នាមានសេចក្តីរីករាយក្នុងទ្រង់។ មើល ទ្រង់នឹងយាងមក
នោះទ្រង់នឹងយាងមកដល់ព្រះវិហាររបស់ទ្រង់ភ្លាមៗ គឺជាទូកនៃញាតិសម្តេច
ដល់អ្នករាល់គ្នាមានសេចក្តីរីករាយក្នុងទ្រង់។ មើល ទ្រង់នឹងយាងមក
នេះជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះយេស៊ូវនៃក្រុងពលបរិវារ។ ប៉ុន្តែ
តើអ្នកណាអាចទ្រាំទ្របាននូវចុងនៃការយាងមករបស់ទ្រង់?
ហើយតើអ្នកណាអាចឈរមាំមួន នៅពេលទ្រង់លេចមក? ដូចជា
ទ្រង់ប្រៀបដូចជាក្នុងនៃអ្នកចម្រើន
ហើយដូចជាសាប៊ូនៃអ្នកបោះកសម្បជញ្ជីបពាក់។ ទ្រង់នឹងគង់អង្គុត
ដូចជាអ្នកចម្រើន និងជាអ្នកសម្រាកបុរាណ។ ទ្រង់នឹងសម្រាកពួកកូនចៅលើ
ហើយចម្រើនពួកគេដូចជាមាស និងប្រាក់
ដើម្បីឲ្យពួកគេអាចថ្វាយតន្ត្រីដល់ព្រះយេស៊ូវដោយសេចក្តីសុចរិត។
នៅពេលនោះ តន្ត្រីរបស់យូដា និងក្រុងយេរូសាឡឹម នឹងគាប់ព្រះហឫទ័យព្រះយេស៊ូវ
ដូចនៅក្នុងចុងប្រែប្រួល ហើយដូចនៅក្នុងឆ្នាំមុនៗ។ ម៉ាទ្រាតី ព្រះ១-៤។

អសោយបានទៅជួបអាហាស់ ដោយមានទិសមុខគាត់នៃកូនបុរសរបស់គាត់
ដល់ឈ្មោះរបស់គាត់ជានិមិត្តរូបថា នៅគ្រាចុងក្រោយ «សំណល់មួយនឹងត្រឡប់មកវិញ»។
សំណល់គឺជាអ្នកដល់ «ត្រឡប់មកវិញ»។ អសោយបានជួបសុតចេអាហាស់ដ៏អាក្រក់
ក្នុងបុរេគតិសាស្ត្រនៃការសម្រាកព្រះវិហារ
ដល់បានចាប់ផ្តើមក្នុងបុរេគតិសាស្ត្រមីលលីត នៅឆ្នាំ 1844
ហើយគួរឲ្យមាននូវដល់ការបញ្ចប់ដោយការមិនស្តាប់បង្គាប់នៃឆ្នាំ 1863។
នៅគ្រាចុងក្រោយ ការសម្រាកនោះគឺជាបុរេគតិសាស្ត្រនៃការបោះត្រាលើមនុស្សសម្បជញ្ជីប
នៃបួនម៉ឺនបួនពាន់នាក់។
បុរសនិបត្តិកមីលលីតបានដើរតាមការដឹកនាំដោយព្រះហឫទ័យបើកចំហរបស់ព្រះ
ដល់បានបន្តបន្ទាប់ពីឆ្នាំ 1844 នោះ ពួកគេនឹងបានបញ្ចប់កិច្ចការនោះ។

«បុរសនិបត្តិកមីលលីត បន្ទាប់ពីការខកចិត្តយ៉ាងធំក្នុងឆ្នាំ 1844
បានកាន់ខ្ជាប់សេចក្តីជំនឿរបស់ខ្លួនយ៉ាងមាំមួន
ហើយបានបន្តដើរតាមដោយប្រុងប្រយ័ត្នក្នុងការដឹកនាំនៃព្រះដ៏កំពុងបើកសម្បជញ្ជីប
ទទួលយកសាររបស់ទេវតាទីបី
ហើយបុរសរស់នៅកាន់លោកិយដោយអំណាចនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ
នោះពួកគេនឹងបានយើងសេចក្តីសង្ឃឹមគ្រប់គ្រាន់របស់ព្រះ ព្រះអម្ចាស់នឹងបានបុរេវិគតកា
រយ៉ាងមានប្រសិទ្ធភាពជាមួយនឹងកិច្ចខំរបស់ពួកគេ
កិច្ចការនោះនឹងបានបញ្ចប់ ហើយព្រះគ្រីស្ទនឹងបានយាងមកមុននេះ
ដើម្បីទទួលយករាស្ត្ររបស់ទ្រង់ឲ្យទទួលរងរានរបស់ពួកគេ។
ប៉ុន្តែក្នុងអំឡុងពេលនៃសេចក្តីសង្ឃឹម និងភាពមិនប្រាកដប្រជា
ដល់បានកើតមានបន្ទាប់ពីការខកចិត្តនោះ
អ្នកដើរតាមការយាងមកវិញជាច្រើនបានបោះបង់សេចក្តីជំនឿរបស់ខ្លួន...
ដូចនេះ កិច្ចការនោះគួរឲ្យមានរវាង
ហើយលោកិយគួរឲ្យមានទុកឲ្យស្ថិតនៅក្នុងសេចក្តីងងឹត។
បុរសនិបត្តិកមីលលីតអាជ្ញាធរនាំមូលហេតុប្រុងប្រយ័ត្នលើព្រះបញ្ញត្តិរបស់ព្រះ
និងសេចក្តីជំនឿរបស់ព្រះយេស៊ូវ
នោះបុរេវិគតរបស់យើងនឹងបានខុសបុលកែយ៉ាងទូលំទូលាយប៉ុណ្ណោះ!» Evangelism, 695.

ការខកខានមិនបាន

«បន្តតាមដោយឯកភាពគ្នាក្នុងការបើកសម្ភាសន៍នៃព្រះហឫទ័យដឹកនាំរបស់ព្រះ»
បាននាំពួកគេចូលទៅក្នុងស្ថានភាពឡាវឌីសនេនៅឆ្នាំ 1856
ហើយការបះបោរដែលបានកើតឡើងបន្ទាប់មកនៅឆ្នាំ 1863
បានសម្គាល់ការចាប់ផ្តើមនៃការរងរាល់នៅក្នុងទីរោងចក្រ
ដែលត្រូវបានគូរឯកសារជាមុនដោយអ៊ីស្តារ៉ាហ្វេប៊ុល
នៃពេលវេលាពួកគេបានបង្កើនការសាកល្បងលើកទីដប់ និងចុងក្រោយរបស់ពួកគេ ហើយ
បន្ទាប់មកត្រូវបានកាត់ទោសឱ្យសុលាប់នៅក្នុងទីរោងចក្រក្នុងរយៈពេលស័ក
បន្ទាប់បន្ទាប់។

កូនបុរសរបស់អសោយផ្តល់នូវសច្ចក្តីសន្យាថា
នៅក្នុងការសម្ភាសន៍ព្រះវិហារជាចុងក្រោយនៃគ្រូចុងក្រោយ
«សំណល់មួយនឹងត្រឡប់មកវិញ»។ ការដល់ពួកគេ «ត្រឡប់មកវិញ» នោះ
ត្រូវបានបង្ហាញដោយយោង ដែលបានទទួលសច្ចក្តីសន្យាថា បុរសនិបត្តិតាត់
«ត្រឡប់មកវិញ» គាត់នឹងក្លាយជាអ្នកយាមរបស់ព្រះ។
មនុស្សមួយនៃបួនមីនបួនពាន់នាក់
គឺជាអ្នកដែលបានត្រឡប់មកវិញពីការខកចិត្តមួយ។

អ្នកទាំងឡាយដែលជាចំនួនមួយនៃបួនមីនបួនពាន់ បានជួបប្រទះនូវការខកចិត្តមួយ
ហើយបានរង់ចាំព្រះអម្ចាស់របស់ខ្លួន។
ពួកគេត្រូវបានគំរាមជាមុនដោយព្រះហឫទ័យមានបុរាណ ក្នុងបុរសគុតិសាស្ត្រ Millerite
ហើយនៅក្នុងបុរសគុតិសាស្ត្រទាំងការចាប់ផ្តើម និងការបញ្ចប់
ដំបងពីរត្រូវបានគេបង្កើតជាគ្រឹះស្ថានជាតិសាសន៍តម្លៃ
ក្នុងអំឡុងពេលនៃការបោះឆ្នោតព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ
នៅក្នុងគ្រាន់សែមរ៉ែកកណ្តាលអធារ។

ស្ថិតិអាហាសដ៍អាក្រក់ គំរាមឱ្យមន្ត្រីដឹកនាំនៃយូដា ដែលនឹងបានស្រាវជ្រាវ
ប៉ុន្តែបដិសេធសារដ៍អសោយបាននាំមក ហើយដោយការផ្ទេរដូចនោះ ពួកគេ
«ដល់បង្គោល ហើយបង្គោលចុះ ហើយត្រូវបំបាក់ ហើយត្រូវដាច់អន្ទាក់ ហើយត្រូវបាបយក»។
ពួកគេគឺជាអ្នកដល់ «ស្រីរកអ្នកដល់មានវិញ្ញាណស្ថាប័នសុទ្ធ
និងពួកគេមនុស្សអាក្រក់ដែលខ្ពស់បំផុត ហើយរង្វិរទាំ»
ដែលគំរាមឱ្យបទពិសោធន៍នៃស្វែងរកនិយម ដែលពួកគេចុះចាញ់
នៃពេលវេលាពួកគេទទួលបានការល្បីល្បាញដ៏ខ្ពស់ក្នុងឆ្នាំ 2 Thessalonians។
ការបដិសេធរបស់អាហាសចំពោះសាររបស់អសោយ នៅឆ្នាំ 742 BC ស្របគ្នានឹងឆ្នាំ 1863
នៃពេលវេលាដែលសាររបស់ Miller ត្រូវបានបដិសេធ។ អសោយជាគំរូគំរាមឱ្យ Miller
ហើយសារទាំងរបស់អសោយ និងរបស់ Miller សុទ្ធតែមានមូលដ្ឋានលើ «បុរាណវិទ្យាដង»
ដែលរកឃើញចំណុចយុទ្ធសាស្ត្ររបស់វានៅក្នុងខ្សែបន្ទាត់ នៃអសោយ ជំពូកបុរាណវិទ្យា កូនបុរសរបស់
Miller (កូនបុរសរបស់អសោយ) គំរាមឱ្យចលនាអលើយ៉ា ដែលមកនៅចុងចុងក្រោយ។

សច្ចក្តីបុរាណវិទ្យាសាស្ត្រនឹងអាហាស ពីព្រោះការបដិសេធរបស់គាត់ រួមមានការព្យាករណ៍ថា
គាត់នឹងត្រូវបានស្ថិតិចន្ទនាខាងដើមយកលុះ ដែលនៅក្នុងចុងចុងក្រោយ
គឺជាសហភាពប្រជាជនរួមសម័យទំនើប
ដែលស្ថិតិក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់អំណាចសម្ភាសន៍ប៉ាប។

ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលមកឲ្យម្នាក់ទៀត ថា៖
«ដោយព្រោះបុរាណនេះបដិសេធទីកន្លែងស្វែងរកយ៉ាងស្របស្រៀប
ហើយអរសប្បាយក្នុងរំលឹក និងកូនរបស់រំលឹក ដូចនេះហើយ មើលចុះ
ព្រះអម្ចាស់នឹងនាំទីកន្លែងនៃមេកល្លិកគេ ជាទីកន្លែងកុលា និងច្បារ
គឺសុតចេអាស៊ី និងស៊ីលីអ៊ីរ៉ាអង្គរបស់គាត់
ហើយវានឹងឡើងលើគ្រប់ទាំងបុរាណរបស់វា ហើយហូរលើគ្រប់ទាំងចុងរាងរបស់វា
វានឹងឆ្លងកាត់ស្រុកយូដា វានឹងជន់លិច ហើយហូរលើ វានឹងឡើងដល់គ្រងក្រ;
ហើយការលាតសន្ធឹងនៃស្រែបរបស់វានឹងបំពេញទីនៃស្រុករបស់អូនក ឱ អ៊ីម៉ានូអែល»។
អសោយ 8:5-8

អសោយបានជួបជាមួយសុតចេអាហាស៍អាក្រក់ នៅចុងផ្លូវទីកន្លែងនៃទីកន្លែងលើ
ហើយទោះបីជាក្នុងចំណោមអូនកបុរាណគឺសាស្ត្រព្រះគម្ពីរ និងអូនកបុរាណវិទ្យា
មានភាពមិនប្រាកដថា
អាងទឹកខាងលើនេះជាអាងដូចគ្នានឹងអាងស៊ីឡូអ៊ានៅសម័យព្រះគ្រីស្ទ អត់ក៏ដោយ
បរិបទនៃនាយរបស់អសោយបានបំភ្លឺអំពីហើយនូវសេចក្តីសង្ស័យទាំងអស់
ពីព្រោះអសោយបានបញ្ជាក់ថា សុតចេអាហាស៍នឹងមកលើអាហាស៍
ពីព្រោះគាត់បានបដិសេធទីកន្លែងស្វែងរក ដល់ហើយយ៉ាងស្របស្រៀបស្នាក់។ «ស៊ីឡូអ៊ា»
គឺជាឈ្មោះក្នុងព្រះគម្ពីរសញ្ញាចាស់សម្រាប់ «ស៊ីឡូអ៊ា» ក្នុងព្រះគម្ពីរសញ្ញាថ្មី។

វាគឺនៅឯស្រះស៊ីឡូអ៊ាដែលព្រះយេស៊ូវបានប្រោសបុរសខ្មោចមុនាក់ឲ្យជាសះស្បើយ
ហើយសុតចេអាហាស៍អាក្រក់តំណាងឲ្យភាពជាអូនកដឹកនាំឡើងដល់ខ្មោច
ទាំងនោះឆ្នាំ 1863 និងនៅពេលច្បាប់ចុងអាទិត្យដល់នឹងមកដល់ឆ្នាំនេះ
ដល់ពួកគេបដិសេធមិនព្រមឲ្យមានការប្រោសឲ្យជាសះស្បើយ។ "Shiloah" និង "Siloam"
ទាំងពីរមានន័យថា "បានចាក់ឲ្យទៅ"
ហើយសារមួយត្រូវបានចាត់ផ្សព្វីពីព្រះវរបិតាមកកាន់ព្រះរាជបុត្រា
ដល់បន្ទាប់មកទ្រង់បានប្រទានវាទៅក្របីយ៉ាង និងពួកវាស្រាវជ្រាវ
ដើម្បីបិទជួរទៅកាន់អសោយ ដល់បាននាំយកសារដល់ "បានចាក់ផ្សព្វី"
មកពីស្ថានសួគ៌ ទៅកាន់អូនកដឹកនាំឡើងដល់ខ្មោចមុនាក់។

ចូរក្របីយ៉ាងអាងទឹកខាងលើ ជាទីកន្លែងដែលអសោយបានប្រកាសសារនេះ តំណាងឲ្យទី
កន្លែងដែលក្មេងៗនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធត្រូវបាននាំមកដល់បុរាណស្រុករបស់ព្រះ
ដូចដែលក៏ត្រូវបានតំណាងដោយបំពង់មាសនៅក្នុងនិមិត្តរូបរបស់សាការី
ឬដោយផ្សេងទៀតនៅក្នុងស្ថានរបស់យ៉ាកូបផងដែរ។

«អ៊ីដល់ព្រះជាម្ចាស់បានរៀបចំសម្រាប់យើង ត្រូវបានតំណាងនៅក្នុង សាការី ជំពូក
៣ និង ៤ និង ៤:១២-១៤ ថា៖ "ហើយខ្ញុំបានឆ្លើយមុនដទៀត ហើយទូលសួរទ្រង់ថា
មកដើម្បីអ្វីទាំងពីរនេះជាអ្វី ដល់តាមរយៈបំពង់មាសទាំងពីរ
បង្ហាញប្រដៅមាសចេញពីខ្លួនរបស់វា? ហើយទ្រង់បានឆ្លើយមកឲ្យ
ហើយមានព្រះបន្ទូលថា តើអូនកមិនដឹងទេថា ទាំងនេះជាអ្វី? ហើយខ្ញុំទូលថា ទេ
ព្រះអម្ចាស់របស់ខ្ញុំ។ បន្ទាប់មកទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា
ទាំងនេះគឺជាអូនកដែលបានទទួលការចាក់ប្រដៅអភិសិទ្ធភាពទាំងពីរ
ដល់ឈរនៅចំពោះព្រះអម្ចាស់នៃនៃនីទាំងមូល។»

«ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានធនធានគ្រប់បែបយ៉ាងយ៉ាងបរិបូណ៌។
ទ្រង់មិនខ្វះមធ្យោបាយណាមួយឡើយ។ គឺដោយសារការខ្វះសេចក្តីជំនឿរបស់យើង

ភាពជាប់ជំពាក់នឹងលោកិយរបស់យើង ពាក្យសំនៀងចោកទាបរបស់យើង
ការមិនជឿរបស់យើង ដល់ហានបង្កហេតុឲ្យយើងក្នុងពាក្យសន្ទនារបស់យើង
នោះហើយមានជាសូមរំលងដឹកប្រមូលផ្សំជុំវិញយើង។
ព្រះគ្រីស្ទមិនគួរមានសម្បជនឲ្យយើងក្នុងពាក្យសំនៀង ឬក្នុងអត្ថកថា
ថាជាព្រះអង្គគង់លើគ្រូឲ្យសុទ្ធជាព្រះលើសអ្វីទាំងអស់
ហើយជាអង្គគង់ប្រសើរជាងមួយម៉ឺន។
នោះពេលដែលព្រះលើងពេញចិត្តនឹងលើកខ្លួនឡើងទៅរកអំពើតបុរយោជន៍
នោះព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះអម្ចាស់អាចផ្លាស់ប្តូរបានគឺច្បាស់ណាស់សម្រាប់វា។
ទស្សនៈខ្ពស់ដោយរបស់យើងមើលឃើញតែស្រមោល
ប៉ុន្តែមិនអាចឃើញសិរីល្អអន្លើខាងលើនោះទេ។
ពួកវាដាក់ពុំទប់ឃាត់ខ្យល់ទាំងបួន
ដល់គ្រូមានគំណាងដោយសារកាច់ខឹងមួយកំពុងសុំរែកផ្សាដាច់ចេញ
និងសុទ្ធតែលក់កាត់លើផ្ទៃនៃដីទាំងមូល ដោយនាំមកនូវសេចក្តីវិនាស
និងសេចក្តីស្លាប់នៃតាមផ្សាររបស់វា។»

«តើយើងនឹងដកលក់នូវលើកម្តងនៃនៃពិភពអស់កល្បជានិច្ចឬ?
តើយើងនឹងសុំពីកសិករ គ្រូជាក់ និងស្ថាប័នឬ? អូ
សូមឲ្យនូវក្នុងពួកជំនុំរបស់យើង មានព្រះវិញ្ញាណ និងដង្ហើមនៃព្រះ
ដល់ទ្រង់មានផ្តល់ចូលក្នុងបុរាណសុភមង្គលរបស់ទ្រង់
ដើម្បីឲ្យពួកគេអាចឈរឡើងលើជើងរបស់ខ្លួន ហើយរស់នៅបាន។
យើងគួរឲ្យឃើញថា ផ្សារនោះចង្អុលអង្កេត ហើយទ្រង់នោះគឺចង្អុលអង្កេត។ ប៉ុន្តែ
កាលណាយើងឆ្ងល់កាត់ទ្រង់គឺចង្អុលអង្កេតនោះ
ភាពទូលាយរបស់វាគ្មាននៃកំណត់ឡើយ»។ Manuscript Releases, volume 20, 216, 217.

«បុរេមាស» គឺជាសាររបស់ព្រះវិញ្ញាណរបស់ព្រះ ដល់ហូរចុះមកពីអាងខាងលើ
តាមរយៈបំពង់នាំទឹក ដល់ជាប់ពង់មាសពីរ គឺជាសាក្សីពីរនៃព្រះគម្ពីរ
និងព្រះវិញ្ញាណនៃទំនាយ ឬ ព្រះគម្ពីរសញ្ញាចាស់ និងសញ្ញាថ្មី ឬ ក្រិក្យរីនីយ
និងពួកហោរា ឬ ម៉ូសេ និងអលើយ៉ា។

«អ្នកដល់មានចាក់បុរេមាស ដល់ឈរនៅក្នុងព្រះអម្ចាស់នៃនៃដីទាំងមូល
មានគំណងដល់ផ្តល់បុរាណដល់សាក្សី ក្នុងនាមជាគ្រូបង្ហាត់បង្រៀន។
ដោយអង្គបរិសុទ្ធទាំងឡាយដល់ហ៊ុំព័ទ្ធបណ្តុះបណ្តាលរបស់ទ្រង់
ព្រះអម្ចាស់រក្សាទុកការបុរាណសុភមង្គលទាំងនេះជានិច្ចជាមួយអ្នកសុភមង្គលនៃលើដីនៃដី។
បុរេមាសគំណាងឲ្យព្រះគុណ
ដល់ព្រះទ្រង់បុរាណដើម្បីផ្តល់ផ្តល់ចង្អុលរូបរបស់អ្នកជឿទាំងឡាយ
ឲ្យនូវមានពន្លឺ ដើម្បីបិទឲ្យរាងកាយរលត់ ហើយអស់ពន្លឺ។
បុរសិបបិទមានបុរេមាសបរិសុទ្ធនេះគួរមានចាក់ចុះមកពីស្ថានសួគ៌
តាមរយៈសាររបស់ព្រះវិញ្ញាណរបស់ព្រះទេ នោះគ្រូនាក់ងារទាំងឡាយនៃអំពើអាក្រក់នឹងមាន
អំណាចគ្រប់គ្រងលើមនុស្សទាំងស្រុង។»

ព្រះជាម្ចាស់គួរមានបង្អាប់កិត្តិយស
នោះពេលដែលយើងមិនទទួលសារដល់ទ្រង់ផ្សំមកឲ្យយើង។ ដូច្នេះ
យើងបដិសេធបុរេមាសដល់ទ្រង់បុរាណចាត់បំពេញចូលក្នុងព្រលឹងយើង
ដើម្បីឲ្យយើងមានបញ្ញូនទៅកាន់អ្នកដល់នៃក្នុងសេចក្តីដឹងដឹក។
នោះពេលដែលសំឡេងហៅនឹងមកថា «មើល កូនកំលោះមកហើយ;

ចូរចេញទៅទទួលលោកចុះ» អស់អ្នកដទៃមិនមានទទួលបានបុរេបរិសុទ្ធជ
ដដែលមិនមានថវិកាសាព្រះគុណរបស់ព្រះគ្រីស្ទនៃកូនចិត្តរបស់ខ្លួន នឹងឃើញ
ដូចជាពុទ្ធបរិវារល្អដទៃទៀតនោះថា
ពួកគេមិនមានគ្រូបង្រៀនខ្លួនឯងដូចជាបុរេបរិសុទ្ធជរបស់ពួកគេទេ។
នៃកូនចិត្តពួកគេផ្សេងទៀត ពួកគេមានអំណាចដើម្បីទទួលបានបុរេបរិសុទ្ធជឡើយ
ហើយជីវិតរបស់ពួកគេត្រូវបំផ្លាញខ្លួនចេញពី ប៉ុន្តែ
បុរេបរិសុទ្ធជមានការទទួលស្គាល់សម្រាប់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធជរបស់ព្រះ ហើយយើងអង្វរ
ដូចដដែលលោកម៉ូសេបានជឿថា «សូមបង្ហាញសិរីល្អអរម្មរបស់ខ្លួនដល់បង្គំផង» នោះ
សេចក្តីសុំឡើយរបស់ព្រះនឹងត្រូវបំពេញយ៉ាងល្អដល់នៃកូនចិត្តរបស់យើង។
តាមរយៈបំពេញនូវទាំងនោះ បុរេបរិសុទ្ធជនឹងត្រូវបញ្ចូលមកដល់យើង។
«មិនមែនដោយកម្មលាង ឬដោយប្រទូធានភាពទេ គឺដោយព្រះវិញ្ញាណរបស់អញវិញ
នេះជាព្រះបន្ទូលនៃព្រះយេស៊ូវដែលបរិវារ»។
ដោយការទទួលបានសុមិត្តភាពដ៏ថ្លៃថ្លាពីព្រះអាទិត្យនៃសេចក្តីសុចរិត
កូនចិត្តរបស់ព្រះបញ្ចេញពន្លឺដូចជាពន្លឺទាំងឡាយនៃកូនចិត្តលោកីយ៍។ Review and
Herald, July 20, 1897.

សារដដែលអាហាសកំពុងបដិសេធនោះ គឺជាសារនៃការស្រុកស្រោចពាក់កណ្តាលអន្តរាគមន៍
ដដែលនឹងមានឈានដល់កំពូលក្នុងការយាងមកលើកទីពីររបស់ព្រះគ្រីស្ទ
បុរេបរិសុទ្ធជដើរតាំងឡើយនូវសេចក្តីសុំឡើយនៃការស្រុកស្រោច ដដែលត្រូវបាន «ផ្សព្វផ្សាយ»
មកកាន់ពួកគេនៅឆ្នាំ 1856។ បន្ទាប់មក
សារនោះនឹងមានវិសាលភាពទូទាំងសម្រាប់យ៉ាងខ្លាំង
ហើយវាសុំត្រូវបាននឹងមានបញ្ចប់កិច្ចការនោះ
ហើយមានសុចរិតនៃកូនចិត្តសេចក្តីសុខសាន្ត ផ្សេងទៀត
ពួកគេមានគ្រូបង្រៀននៃពួកគេបន្តបន្ទាប់ពីមកហើយ។

អសោយ និង អាហាស ត្រូវបានគំរាមថាពួកគេសុចរិតនៃកូនចិត្តដំណើរការបរិសុទ្ធជកម្មនៃ
លរបស់អ្នកលាងសម្អាតសំពត់ ដដែលត្រូវបានសម្រេចដោយព្រះរាជទូតនៃសេចក្តីសុចរិត
នៃកូនចិត្តម៉ាឡាគី ជំពូកទីបី។ តាមនិមិត្តរូប ពួកគេសុចរិតនៃទីកន្លែងដដែល «បុរេបរិសុទ្ធជ»
(សារមួយ) កំពុងត្រូវបានបំប្លែងឱ្យកាន់កាប់នូវសារភាព
ហើយនៃថ្ងៃចុងក្រោយ សាររបស់អសោយនៃកាន់អាហាស
គឺជាសារនៃសុលាមន៍នៃទេវតាទីបី;
វាគឺជាសារអំពីបុរេបរិសុទ្ធជសុគតលាក់កំហាំងនៃផ្ទៃគល់ទាំងបុរាណ; វាគឺជាសារថា
អង្គទីបុរាណនៃកិច្ចការព្រះវិញ្ញាណទាំងបុរាណ; វាគឺជាសារអំពីចម្បងការទំពាំងហាយដូរ; វាគឺជាសារនៃ
«សេចក្តីពិត» ដដែលទាំងអស់នេះជាជាកុដសំនុំរំលោភនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ
ដដែលនៃថ្ងៃចុងក្រោយបង្កើតឱ្យមានការបរិសុទ្ធជកម្ម
ដដែលត្រូវបានគំរាមដោយវាលរបស់អ្នកលាងសម្អាតសំពត់។

វាគឺជាសារនៃ “បុរាណដង” ដងដង ដដែលមានផ្តល់បុរេបរិសុទ្ធជរបស់មីឡូឡើ
នៃថ្ងៃចុងក្រោយបង្កើត ដុបិតវាជាសេចក្តីពិតដ៏ប្លែក
ហើយដូចនេះត្រូវបានសេចក្តីពិតចុងក្រោយ។ ឆ្នាំ 1863
មានសម្គាល់ការបញ្ចប់នៃដំណើរការបរិសុទ្ធជមួយ
ដដែលមានចាប់ផ្តើមជាមួយនឹងការមកដល់របស់ទេវតាទីបី នៅថ្ងៃទី 22 ខែតុលា ឆ្នាំ 1844
ហើយនៃទីបំផុតមានឈានដល់ពន្លឺនៃ “បុរាណដង” នៃកូនចិត្តឆ្នាំ 1856។ នៅឆ្នាំ 1844
ពន្លឺនៃព្រះពាន់បីរយឆ្នាំមានសម្គាល់ការចាប់ផ្តើមមួយ

ដល់នាំទៅដល់ការបញ្ចប់ដល់ការសម្រេចដោយពិរោះបំផុតនៃមុខងារនាំ។
ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ ភាពងងឹតភ័យនៃការបំផ្លាញខ្លួន នៅក្នុងការចាប់ផ្តើម
និងការបញ្ចប់ បដិសេធមិនព្រមយល់ព្រមទំនងនៃនិមិត្តរូបទាំងពីរឡើយ។ ឆ្នាំ 1863
គំណាងឲ្យការបញ្ចប់នៃដំណើរការបរិសុទ្ធមួយ
ដល់តែតែតែមានឡើងនូវពេលវេលាមួយស្របតាមការបំប្លែង ហើយសារបស់ទេវតាទីបី
ស្របតាមការបំប្លែងនៅថ្ងៃទី 22 ខែតុលា ឆ្នាំ 1844។

ពន្យល់របស់ទេវតាទីបី ដល់ការស្របតាមការបំប្លែងនៅឆ្នាំ 1844
មិនមែនជាពន្យល់តែមួយឯងទេ; វាគឺជាអ្វីដែល Sister White ហៅថា "the advancing light
of the third angel." ពន្យល់ដល់កំពុងរីកចម្រើនរបស់ទេវតាទីបី បានចាប់ផ្តើមនៅឆ្នាំ
1844 ហើយបន្តរីកចម្រើនរហូតដល់ពេលឱកាសសាកល្បងស្របតាម;
ប៉ុន្តែនៅពេលវាមកដល់ជាលើកដំបូង និងនៅពេលវាបញ្ចប់ជាទីបំផុត
នោះមានរយៈពេលសាកល្បងដាក់លក់មួយរបស់ទេវតាទីបី។ រយៈពេលសាកល្បងទាំងនោះ
នាំដល់ និងនៅចុង ក៏គំណាងឱ្យដំណើរការសាកល្បងមួយផងដែរ
ដល់ដានីយ៍ដែលបានបង្ហាញថា "increase of knowledge,"
ដល់ក៏ជាពន្យល់ដល់កំពុងរីកចម្រើនរបស់ទេវតាទីបីដែរ។

ដំណើរការនៃការសាកល្បងនាំដល់ដំបូងបានចាប់ផ្តើមក្នុងឆ្នាំ 1844
ហើយពន្យល់ដល់កំពុងរីកចម្រើនបានបន្តថែមទៀតក្នុងចំណេះដឹង
រហូតដល់វាបានឈានដល់ការបញ្ចប់របស់វានៅឆ្នាំ 1856។ ពន្យល់នាំដល់
និងពន្យល់នៅចុងបញ្ចប់នៃអំឡុងពេលសាកល្បង គឺជានិមិត្តរូបស្តង់ដារទាំងពីរនៅក្នុង
ដានីយ៍លេខ 8 ខ 13 និង 14 ដល់គំណាងឲ្យមូលដ្ឋាន
និងសសរស្តង់ដារក្នុងការសាកល្បងនៃអារម្មណ៍នៃទីសា។

រយៈពេលនៃការសាកល្បងរបស់ទេវតាទីមួយ បានចាប់ផ្តើមនៅថ្ងៃទី 11 ខែសីហា ឆ្នាំ
1840 ហើយបានបញ្ចប់នៅពេលការខកចិត្តលើកទីមួយ នៅថ្ងៃទី 19 ខែមេសា ឆ្នាំ
1844។ បន្ទាប់មក រយៈពេលនៃការសាកល្បងរបស់ទេវតាទីពីរ បានចាប់ផ្តើម
ហើយបានបន្តរហូតដល់ថ្ងៃទី 22 ខែតុលា ឆ្នាំ 1844។ នៅចំណុចនោះ
ទេវតាទីបីបានមកដល់ ហើយរយៈពេលនៃការសាកល្បងរបស់ទេវតាទីបី បានបន្តរហូតដល់
Adventism ឡើយ។ បានបដិសេធពន្យល់របស់ទេវតាទីបី នៅឆ្នាំ 1863។

រយៈពេលនៃការសាកល្បងរបស់ទេវតាទីបី សម្រាប់អាដវ៉េនទីស្តបែបមីលូលរីក
មានទាំងការចាប់ផ្តើម និងការបញ្ចប់ ហើយការចាប់ផ្តើម និងការបញ្ចប់នោះ
ស្របតាមគំណាងឲ្យរឿងដូចគ្នា ពីព្រោះព្រះយេស៊ូវតែងតែបង្ហាញការបញ្ចប់នៃអ្វីមួយ
ដោយការចាប់ផ្តើមនៃអ្វីនោះ។
ការបំប្លែងនៃពន្យល់ដល់កំពុងរីកចម្រើនរបស់ទេវតាទីបី គឺជាពន្យល់នៃការលេចមក
(និមិត្ត «mareh») នៃខែទីដប់បួន ក្នុងជំពូកទីបួនបី នៃសៀវភៅដានីយ៍លេខ
ការបញ្ចប់នៃពន្យល់ដល់កំពុងរីកចម្រើនរបស់ទេវតាទីបី
គឺជាពន្យល់នៃការដានីយ៍លើទីសក្ការៈ និងពួកទីបី (និមិត្ត «chazon») នៃខែទីដប់បី។
និមិត្តរូបទាំងពីរនេះ ស្របតាមគំណាងឲ្យជាប់គ្នាតាមបែបព្យាករណ៍។

រួចមក អ្នកស្រាវជ្រាវនៃឆ្នាំយូប៊ីលេ នៅថ្ងៃទីដប់ នៃខែទីបួនបី
គឺនៅថ្ងៃដ៏សំខាន់នៃការប្រកាសលោះ
អ្នកកាន់គ្រឹះស្ថានឲ្យដល់គ្រឹះស្ថាននៃឆ្នាំនេះនៃដំបូងអ្នក។ លើកទី 25:9។

គុរដែលត្រូវបានផ្តល់ឡើងនូវចុងប៉ះប៉ូវហាប គឺថ្ងៃទី 22 ខែតុលា ឆ្នាំ 1844 នោះ
ជាគុរនៃឆ្នាំយូប៊ីលេ ដដែលគំណាងឲ្យរដ្ឋគង់បរិសុទ្ធជនប្រាំពីរឆ្នាំ
ដដែលសរុបមានជាពីរពាន់ប្រាំរយមកថ្ងៃ។ ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបំណងដឹកនាំអ្វីស្តុកអំពីបុរាណ
ឲ្យចូលទៅក្នុងទឹកដីសន្តិភាពដោយផ្ទាល់
ប៉ុន្តែការបះបោររបស់ពួកគេហេតុអ្វីមិនឲ្យការនោះកើតមានឡើយ។ ព្រះអម្ចាស់មាន
ព្រះបំណងដឹកនាំអ្វីស្តុកអំពីសម័យទំនើបឲ្យចូលទៅក្នុងទឹកដីសន្តិភាពដោយផ្ទាល់ដដែរ
ប៉ុន្តែការបះបោរមានរាងមិនឲ្យការនោះកើតមានឡើយ។
បុរសិសបរិស្ថានអំពីសម័យទំនើបមានគោរពតាមពន្លឺដដែលកំពុងរីកចម្រើននៃវេតានិប៊ី
នោះពួកគេនឹងមានព្រះពិភពលោក
ហើយព្រះអម្ចាស់នឹងមានយាងគ្រប់មកវិញជាងមួយរយឆ្នាំមុនហើយ។

ដើម្បីឲ្យការនោះកើតឡើង
ព្រះអម្ចាស់ត្រូវតែប្រតិបត្តិកិច្ចប្រែប្រួលនៃក្នុងចំណោមពួកមីលលោក
ហើយការកែប្រែនេះត្រូវបានកំណត់អត្តសញ្ញាណក្នុងបទគម្ពីរថា ជា
«អាថ៌កំបាំងនៃព្រះ»។
បរិសិសជាអាដរនៃទីសីមមានដើរតាមពន្លឺដដែលកំពុងរីកចម្រើនរបស់វេតានិប៊ី
នោះត្រូវបែបយូប៊ីលេនឹងមានបន្តលើឡើងបន្តតរហូតដល់ទីបញ្ចប់
ព្រោះគឺនៅក្នុងថ្ងៃទាំងនោះដដែលគុរនៃប្រាំពីរកំពុងបន្តលើឡើង
នោះអាថ៌កំបាំងនៃព្រះត្រូវបានបញ្ចប់។ នៅក្នុងវិវរណៈ ជំពូក ១០ គុរនោះ
ដដែលជាគុរយូប៊ីលេ ហើយក៏ជាគុរនៃវេតានិប៊ីផងដែរ
មានចាប់ផ្តើមបន្តលើឡើងនូវចុងថ្ងៃទី 22 ខែតុលា ឆ្នាំ 1844។

ហើយវេតានិប៊ីដែលខ្ញុំបានឃើញឈរលើសមុទ្រ និងលើផែនដី
មានលើកដៃរបស់ខ្លួនឡើងទៅស្តាប់ស្តាប់
ហើយស្តាប់ដោយព្រះអង្គគង់លើមានព្រះជន្មរស់នៅអស់កល្បជានិច្ច
ជាព្រះអង្គគង់លើមានបង្កើតស្តាប់ស្តាប់ និងអ្វីៗទាំងអស់ដែលនៅក្នុងនោះ
ទាំងផែនដី និងអ្វីៗទាំងអស់ដែលនៅក្នុងនោះ ទាំងសមុទ្រ
និងអ្វីៗទាំងអស់ដែលនៅក្នុងនោះ ថា នឹងមិនមានពេលវេលាទៀតឡើយ។
ប៉ុន្តែនៅក្នុងថ្ងៃនៃសំឡេងរបស់វេតានិប៊ីប្រាំពីរ កាលណាគាត់ចាប់ផ្តើមផ្តល់គុរ
អាថ៌កំបាំងរបស់ព្រះអម្ចាស់នឹងត្រូវបានបញ្ចប់
ដូចដែលព្រះអង្គមានប្រកាសដល់ពួកអ្នកបម្រើរបស់ព្រះអង្គ គឺពួកហោរាវិវរណៈ
10:5-7។

ដំណើរការនៃការសំអាតឲ្យបរិសុទ្ធជាដោយការសាកល្បង ដដែលមានចាប់ផ្តើមនូវចុងថ្ងៃទី
២២ ខែតុលា ឆ្នាំ ១៨៤៤ ដដែលជាពន្លឺកំពុងរីកចម្រើននៃវេតានិប៊ី
មានចាប់ផ្តើមដោយពន្លឺនៃ ដានីយ៉ែល ជំពូក ៨ ខទី ១៤
ហើយវាមានបញ្ចប់ដោយពន្លឺនៃ ដានីយ៉ែល ជំពូក ៨ ខទី ១៣។
វាមានចាប់ផ្តើមដោយចម្ងល់នៃចុងថ្ងៃទី ១៤
ហើយមានបញ្ចប់ដោយសំណួរនៅក្នុងខទី ១៣។

រយៈពេលដប់ប្រាំបួនឆ្នាំនោះ ត្រូវបានគំណាងជាសញ្ញាប្រកបដោយនិមិត្តរូប
ដោយការមកដល់នៃសារព្រះមានរបស់អសោយ ដល់អាហាស សុតចេនយ៉ូដាពិតប្រាកដ
ក្នុងអំឡុងសង្គ្រាមស៊ីវិលមួយរវាងភាគខាងជើង និងភាគខាងត្បូង។
រយៈពេលដប់ប្រាំបួនឆ្នាំនោះមានបញ្ចប់ដោយសុតចេនភាគខាងជើង

នាំយកអីស្រាអលែទៅជាទាសភាព។ រយៈពេលដប់ប្រាំបួនឆ្នាំនោះ
ជានិមិត្តរូបនៃការមកដល់របស់ទេវតាទីបី នៅឆ្នាំ 1844 រហូតដល់ការបះបោរនៃឆ្នាំ
1863។ ពន្ធលើដលៃកំពុងរីកចម្រើនរបស់ទេវតាទីបី ត្រូវបានគំរោងដោយសាររបស់អសោយ។

ការបដិសេធពន្ធលើដលៃកំពុងឈានទៅមុខនោះ បាននាំឲ្យចលនាមីល្លូនឆ្លើយតបបញ្ចប់
ហើយក្នុងអំឡុងពេលនៃការសាកល្បងនោះ ចលនាមីល្លូនឆ្លើយតបភ្នែកនៃការ
បានផ្តល់បុគ្គលទៅជាព្រះវិហារឡាវឌីស។ ដប់ប្រាំបួនឆ្នាំដែលបានចាប់ផ្តើមនៅឆ្នាំ 742
មុន គ.ស. និងដប់ប្រាំបួនឆ្នាំដែលបានចាប់ផ្តើមនៅឆ្នាំ 1844 ទាំងពីរ
សុទ្ធតែគំរោងឲ្យដំណើរការនៃការសាកល្បង និងការបរិសុទ្ធក្នុងគ្រាចុងក្រោយ
នោះគឺជារយៈពេលសាកល្បងចុងក្រោយនៃពន្ធលើដលៃកំពុងឈានទៅមុខរបស់ទេវតាទីបី។

នៅក្នុងដំណើរការនៃការសាកល្បងចុងក្រោយនោះ
អាថ៌កំបាំងរបស់ព្រះនឹងត្រូវបានបញ្ចប់។ មួយសិនបើប្អូនប្អូនពាន់ គឺជាអ្នកដលៃរង់ចាំ
វិលត្រឡប់មកវិញ ហើយត្រូវបានបោះត្រា។

ចូរចងបញ្ចេញកុត្តិសក្ខីកម្ម និងបិទគ្រាក្រឹត្យវិន័យនៃកណ្តាលពួកសិស្សរបស់ខ្ញុំ។
ហើយខ្ញុំនឹងរង់ចាំព្រះយេស៊ូវ ដលៃទ្រង់លាក់ព្រះភក្ត្រពីពូជពង្សយ៉ាក្នុង
ហើយខ្ញុំនឹងទទួលមរណភាព។ មរណៈ ខ្ញុំ
នឹងក្លាយជាព្រះយេស៊ូវមានបុរាណឲ្យខ្ញុំ គឺសម្រាប់ជាទីសម្គាល់
និងជាការអស្ចារ្យក្នុងអីស្រាអលែ ពីព្រះយេស៊ូវនៃពេលបរិវារ
ដលៃគង់នៅលើក្នុងសិរីយ៉ូន។ អសោយ ៨១៦-១៨

រយៈពេលសាកល្បងចុងក្រោយនៃពន្ធលើដលៃកំពុងរីកចម្រើនរបស់ទេវតាទីបី
ក្នុងចុងចុងក្រោយ
បានចាប់ផ្តើមនៅក្នុងដៃដលៃរយៈពេលសាកល្បងដំបូងបានចាប់ផ្តើម។ វាបានចាប់ផ្តើម
គឺមិននៅពេលដលៃព្រះយេស៊ូវបានលើកព្រះហស្តរបស់ទ្រង់ឡើងទៅស្ថានសួគ៌
ហើយបុរាសថា «ពេលរលោងដលៃមានទៀត»។
សេចក្តីបុរាសនោះបានកើតឡើងនៅថ្ងៃទី 22 ខែតុលា ឆ្នាំ 1844
នៅពេលដលៃត្រូវប្រាប់ពីរ បានបុរាសឆ្នាំយូប៊ីលេ
នៅចុងបញ្ចប់នៃវគ្គបរិសុទ្ធនៃខេប្រាំពីរ។ វគ្គនៃប្រាំពីរឆ្នាំ
ដែលបានផ្ទុកដោយមុតនៃទៀតប្រាំពីរដង
គឺជាចំនួនសរុបសម្តីនិងស្នើបប្រាំបួនឆ្នាំ ឬពីរពាន់ប្រាំរយមុតផង។

ឆ្នាំ 1989 សម្គាល់ «គ្រាចុងបញ្ចប់»
ក្នុងចលនាមីស្តសម្បជន្យនៃប្អូនប្អូនពាន់នាក់ ហើយឆ្នាំ 1989
ក៏សម្គាល់ការបញ្ចប់នៃមួយរយមុតប្រាំមួយឆ្នាំ
ដែលបានចាប់ផ្តើមនៅការបះបោរនៃឆ្នាំ 1863 ផងដែរ។
ចលនាមីស្តសម្បជន្យនៃប្អូនប្អូនពាន់នាក់ បានចាប់ផ្តើមនៅ «គ្រាចុងបញ្ចប់»
ដោយមាននិមិត្តសញ្ញានៃ «ប្រាំពីរដង» ពីព្រោះ មួយរយមុតប្រាំមួយ
គឺជាមួយភាគដប់នៃមួយពាន់ពីររយមុតសរុប
ដលៃវាគ្គជាពាក់កណ្តាលនៃពីរពាន់ប្រាំរយមុតផងដែរ។

ព្រះយេស៊ូវតែងតែគំរោងឲ្យចុងបញ្ចប់នៃអីវិមួយ ដោយការចាប់ផ្តើមនៃអីវិមួយ
ហើយការចាប់ផ្តើមនៃចលនារបស់មួយរយស្នើបប្អូនពាន់
ត្រូវបានសម្គាល់ដោយនិមិត្តសញ្ញានៃ «ប្រាំពីរដង»

ដូចជានៅចុងបញ្ចប់នៃចលនានោះដែរ។
ចុងទាំងឡាយនៃការបន្តលីសំឡេងរបស់ទេវតាទីបុរាណ
នៃពេលវេលានៃអាថ៌កំបាំងរបស់ព្រះគ្រូរូបបញ្ចប់
បានចាប់ផ្តើមនៅចុងបញ្ចប់នៃប្រែប្រួលនៃវិវរណៈ ជំពូកដប់មួយ។ ត្រូវទីបុរាណ
ដល់ក៏ជារទេវតាទីបីដែរ បានបន្តលីសូរទីពីររបស់វានៅចុងទី 7 ខែតុលា ឆ្នាំ 2023
ហើយឥឡូវនេះ អាថ៌កំបាំងរបស់ព្រះកំពុងតែបញ្ចប់ ដូចជា
«ទ្រង់បានបុរោហិតដល់ពួកអ្នកបម្រើរបស់ទ្រង់ គឺពួកហ្វូរ៉ា»។ ការបញ្ចប់នៃចលនានេះ
គ្រូរូបសម្ភាសដោយនិមិត្តសញ្ញានៃ «បុរាណដង»
ដូចជាដំណើរការចាប់ផ្តើមនៃចលនាដងនោះក៏គ្រូរូបសម្ភាសដងដែរ។

នៃពេលវេលាបញ្ចប់នៃឆ្នាំ 1798 «គ្រូបុរាណ»
នៃព្រះពិរោធរបស់ព្រះបុរាណនឹងនគរខាងជើង បានបញ្ចប់
ហើយនៅចុងបញ្ចប់នៃចលនារបស់ពួក Millerites
ការបដិសេធសេចក្តីពិតនៃទាក់ទងនឹង «គ្រូបុរាណ» បានសម្ភាសការបោះបោរនៃឆ្នាំ
1863។ ព្រះយេស៊ូវតែងតែបង្ហាញទីបញ្ចប់របស់អ្វីមួយដោយការចាប់ផ្តើមរបស់អ្វីមួយ
ហើយចលនារបស់ទេវតាទីមួយ (ពួក Millerites) បង្ហាញចលនារបស់ទេវតាទីបី
(មនុស្សមួយរយស៊ែបប្តូរពាន់នាក់)។ ចលនាទាំងពីរចាប់ផ្តើមដោយ និងបញ្ចប់ដោយ
«គ្រូបុរាណ»។ អ្នកមិនអាចប្រឌិតរឿងទាំងនេះឡើយបានទេ។

យើងនឹងបន្តការសិក្សានេះនៅក្នុងអត្ថបទបន្ទាប់។

“អស់អ្នកដែលស្ថិតនៅក្នុងតួនាទីទទួលខុសត្រូវ មិនគួរឱ្យខ្លាចប្រឈមនឹងទទួលយក
គោលការណ៍នៃលោកិយដ៏ស្រឡាញ់ការបំពេញចិត្តខ្លួនឯង
និងការចំណាយហួសហេតុនោះឡើយ ដុបិតពួកគេមិនអាចមានលទ្ធភាពទទួលបានវាបានទេ;
ហើយបើទោះជាពួកគេអាចក៏ដោយ
គោលការណ៍ដូចព្រះគ្រីស្ទក៏មិនអនុញ្ញាតឱ្យផ្ទុយនឹងដូចនោះដែរ។
គ្រូរូបមានការបង្រៀនជាច្រើនបែប។ «តើទ្រង់នឹងបង្រៀនចំណេះដឹងដល់អ្នកណា?
ហើយតើទ្រង់នឹងផ្ទុយនឹងអ្នកណាដែលអំពើសេចក្តីបង្រៀន?
គឺដល់អ្នកដែលបានផ្តាច់ពីទីកន្លែងនោះ ហើយគ្រូរូបបានដកចេញពីដើមឡើងមុតាយ។
ដុបិតបញ្ញត្តិគ្រូរូបតែម្នាក់ឯងលើបញ្ញត្តិគ្រូរូបតែម្នាក់ឯង បញ្ញត្តិគ្រូរូបលើបញ្ញត្តិគ្រូរូបតែម្នាក់ឯង បន្ទាត់លើបន្ទាត់
បន្ទាត់លើបន្ទាត់; នៅទីនេះបន្ទាត់ ហើយនៅទីនោះបន្ទាត់»។ ដូចនេះ
ព្រះបន្ទូលនៃព្រះអម្ចាស់គ្រូរូបនាំមកដាក់នៅចំពោះមុខកូនៗដោយការអត់ធ្មត់
ហើយគ្រូរូបកុសលឱ្យនៅចំពោះមុខពួកគេ
ដោយឪពុកមុតាយដល់ជឿព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។
«ដុបិតទ្រង់នឹងមានបន្ទូលទៅកាន់បុរាណដងនេះ ដោយបបួរមាត់អាក់រអួល
និងដោយភាសាផ្សេងៗ ទ្រង់បានមានបន្ទូលដល់ពួកគេថា នេះហើយជាការសម្រាក
ដល់ដោយសារវា អ្នករាល់គ្នាអាចឱ្យអ្នកនឿយហត់បានសម្រាក;
ហើយនេះហើយជាការផ្ទុយនឹងស្រស់ស្អាតវិញ៖ ទោះយ៉ាងណា
ពួកគេមិនព្រមស្តាប់ឡើយ។ ប៉ុន្តែ ព្រះបន្ទូលនៃព្រះអម្ចាស់បានមកដល់ពួកគេដោយ
បញ្ញត្តិគ្រូរូបលើបញ្ញត្តិគ្រូរូបតែម្នាក់ឯង បញ្ញត្តិគ្រូរូបលើបញ្ញត្តិគ្រូរូបតែម្នាក់ឯង បន្ទាត់លើបន្ទាត់
បន្ទាត់លើបន្ទាត់; នៅទីនេះបន្ទាត់ ហើយនៅទីនោះបន្ទាត់;
ដើម្បីឱ្យពួកគេទៅ ហើយដួលថយក្រោយ ហើយគ្រូរូបបំបាក់ ហើយជាប់អន្ទាក់
ហើយគ្រូរូបបំបាក់»។ ហេតុអ្វី?—ពីព្រោះពួកគេមិនបានយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះព្រះបន្ទូល
នៃព្រះអម្ចាស់ដល់បានមកដល់ពួកគេ។

«នេះមានន័យថា អស់អ្នកដដែលមិនមានទទួលការបង្ករៀន
ប៉ុន្តែគ្រាន់បុរកាន់ខ្លួនជាបុរាណបុរាណបស់ខ្លួនឯង
ហើយមានជួររើសរើសជួររើសការដោយខ្លួនឯង តាមគំនិតរបស់ខ្លួនឯង។
ព្រះអម្ចាស់បុរាណសាស្ត្រលុបបំបាត់នេះដល់ពួកគេ
ដើម្បីបង្កើតពួកគេនឹងយកជំហររបស់ខ្លួនក្នុងការដើរតាមឱវាទរបស់ទ្រង់ ឬបដិសេធ
ហើយជួររើសតាមគំនិតរបស់ខ្លួនឯង ហើយបន្ទាប់មក
ព្រះអម្ចាស់នឹងទុកពួកគេឲ្យទទួលទុក្ខផលដ៏ពិតប្រាកដនោះ។
ក្នុងគ្រប់ផ្សេងៗរបស់យើង ក្នុងគ្រប់ការបម្រើរបស់យើងចំពោះព្រះ
ទ្រង់មានបន្ទូលមកកាន់យើងថា “ចូរប្រគល់ចិត្តរបស់អ្នកមកឲ្យយើងចុះ”។
ព្រះទ្រង់បុរាណវិញ្ញាណដដែលចុះចូល និងអាចបង្កើនបាន។
អ្វីដែលផ្ទុះដល់ឲ្យការអធិស្ឋាននូវឧត្តមភាពរបស់វា គឺការពិតថា
វាមានផុសចេញពីចិត្តដដែលសុទ្ធជាពិត និងសុភាពបង្កគាប់។»

«ព្រះទ្រង់ទាមទារអ្វីខ្លះពីបុរាណរបស់ទ្រង់; បុរសិបបើពួកគេនិយាយថា
ខ្ញុំនឹងមិនប្រគល់ចិត្តរបស់ខ្ញុំឲ្យជួររើសនេះទេ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់អនុញ្ញាតឲ្យពួក
គេបន្តដើរតាមការវិនិច្ឆ័យដដែលពួកគេគិតថាមានបុរាណបុរាណបស់ខ្លួន
ដោយគ្មានបុរាណពិតស្រស់ស្អាត រហូតដល់បទគម្ពីរនេះ [អសោយ 28:13] បានសម្រេច។
អ្នកមិនគួរនិយាយថា ខ្ញុំនឹងដើរតាមការដឹកនាំរបស់ព្រះអម្ចាស់ត្រឹមចំណុចមួយដដែល
សមស្របនឹងការវិនិច្ឆ័យរបស់ខ្ញុំ ហើយបន្ទាប់មកកាន់ជាប់នឹងគំនិតរបស់ខ្លួន ដោយ
បដិសេធមិនព្រមឲ្យខ្លួនគ្រប់គ្រងបានបង្កើតឡើងតាមព្រះលក្ខខណៈរបស់ព្រះអម្ចាស់
ឡើយ។ ចូរឲ្យមានការសួរសំណួរថា តើនេះជាព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះអម្ចាស់ឬ? មិនមែនថា
តើនេះជាទស្សនៈ ឬការវិនិច្ឆ័យរបស់— ឬ?» Testimonies to Ministers, 419.